

Mohutná vichřice v pátek 19. listopadu 2004

Ve škole se mi poslední dobou dělá špatně od žaludku. Nervy pracují, natažené jak na skřipci, a já z toho ztrácím chuť k jídlu. V pátek 19. listopadu před desátou hodinou ránní se mi to krutě vymstilo – před hodinou fyziky mi už bylo vážně ke zvracení...

Tak se balím a utíkám domů se trochu uklidnit. Jdu podél řeky a kolem bydliště jedné dívky, do níž jsem beznadějně zamilován. Ona je však zadaná. Zrovna tak zklamán a dělá se mi přitom špatně... Tak náhle ostřím sluch. Při pohledu do země za bičování dešťovými kapkami jakoby se proti mně řítíl vlak. Jenže nejbližší koleje vedou na železničním mostu přede mnou a žádný vlak tam nejede. Hledím na řeku a je to šok! Voda víří, stromy hučí, kachny na hladině zmatkují. Zní to jak mohutný jez; jako krutá peřej, když se jí snaží zdolat nějaký hrdina. Jenže tady není ani jez ani peřej. V tom praská větev a z dubu padá přímo přede mě. A další. Má bunda vlaje a div se světe, že vichr mě neodnáší do řeky. Místo deště teď prší listí. Množství barevných „kapek“ ani nedopadá k zemi, jen se vznáší. Voda se víří. A kdesi dál na silnici ječí hasiči.

Přicházím na S. K. Neumannovu ulici. Na „téčkové“ křižovatce poblíž mého bydliště stojí dvě auta; jedno pošramocené a druhé jakoby sklouzlo po vozovce. Bouračka jak má být. Silnice je plná různých věcí od větví počínaje, u propisek konče. Je kluzká. Úžasná smršť odnáší mraky nad hlavou a svítí slunce. Straty se oblohou ženou jako dým od ohně. Nádhera...

Tato vichřice dosahovala při nárazech na území ČR až 155 km/h. To je síla orkánu. Byla způsobena přechodem okraje frontálního systému, ve kterém se nacházela hluboká tlaková níže a který do té doby zajišťoval nad územím ČR klasické sychravé počasí podzimu. V pardubickém kraji způsobila značné škody na střechách domů a vykácela několik stromů. Došlo také k autonehodám, z nichž byly dvě vážné. Podobně na tom byl i kraj Olomoucký, kde hasiči vyhlásili vyšší stupeň pohotovosti. Na Českomoravské vrchovině dokonce skácela sloupy vedení. V Praze strhla několik reklamních tabulí a na jednom domu v Praze 9 v Kukelské ulici dokonce zatopení. Největší rychlost větru byla naměřena na hřebenech hor Šumavy – 158 km/h a v Karlovarském kraji zvedla hladiny některých řek. Vichřice byla někde doprovázena mohutnou sněhovou bouří. Největší z nich postihla Liberecký kraj, v němž rázem vypukla dopravní kalamita. Podobně tomu bylo i na Šumavě.

Až takhle se může příroda zlobit...

Petr Horálek

Zdroj: Teletext ČT, aktualizace 19. listopadu. 2004 ve 12 hodin SEČ